

DÜRÜSTLÜK

Bir zamanlar, uzak bir ülkede bilge bir kral varmış. Bir sonbahar günü kral aynaya bakmış ve saçlarının iyice beyazlayıp döküldüğünü, omuzlarının çöktüğünü, iyice yaşlandığını anlamış. "Ben artık iyice yaşlandım. Yerime bir başkasını seçme vakti geldi." diye düşünmüş. "Ama bir kralda öncelikle hangi özellik olmalı?," diye içinden geçirirken gözü aynaya ilişmiş ve bir kralda hangi özelliğin olması gerektiğine karar vermiş. Yerine geçecek kişiyi belirlemek için bir sınav yapacaktı. Ülkesindeki tüm zeki ve okumuş gençleri çağırmış. Onlara: "Artık tahttan inip yeni bir kral seçme vakti geldi. izlerden birini seçmeye karar verdim." demiş. Gençler şaşırılmışlar, kral konuşmasını şöyle sürdürmüştü: "Bugün hepinize birer tohum vereceğim. Bir tek tohum... Ama bu çok özel bir tohum. Evlerinize gidip onu ekmenizi, sulayıp büyütmenizi istiyorum. Tam bir yıl sonra büyüttüğünüz o tohumla buraya geleceksiniz. O tohumu iyi yetiştiren kişi hem ülkesine sahip çıkar hem de ülkesini geliştirir, diye düşünüyorum. Sizi, yetiştirdiğiniz o tohuma göre değerlendirip birinizi kral seçeceğim." Saraya çağrılan gençlerin arasında Keloğlan adında biri de varmış. O da diğerleri gibi tohumunu almış. Evine gidip heyecanla olayı anlatmış annesine. Annesi bir saksı ve biraz toprak bulup onun tohumu ekmesine yardım etmiş. Sonra birlikte tohumu gerektiği kadar sulamışlar. Her gün sulayıp büyümesini bekliyorlarmış.

Üç hafta, dört hafta, beş hafta geçmiş. Hâlâ hiçbir gelişme yokmuş. Diğerleri yetişen bitkilerinden söz ederken Keloğlan çok üzülüyormuş. Kralın onu beceriksiz sanmasından çok endişeleniyormuş. Arkadaşlarına da hiçbir şey diyemiyor, sabırla bekliyormuş. Sonunda bir yıl bitmiş ve gençlerin yetiştirdikleri bitkileri kralın huzuruna götürecekleri gün gelip çatmış. Keloğlan, annesine boş saksıyı götürmeyeceğini söyleyince annesi: "Saksıyı o şekilde götürmelisin ve olanları krala anlatmalısın. Dürüstlük bunu gerektirir." demiş. Keloğlan, pek istemese de annesinin sözünü dinlemiş ve boş saksıyla saraya gitmiş.

Saraya varınca arkadaşlarının yetiştirdiği bitkilerin güzellikleri karşısında şaşırılmış. Sonra kral gelmiş ve tüm gençleri selamlamış. Keloğlan, arkalarda bir yerlere saklanmaya çalışıyormuş. "Ne bu yük bitkiler, çiçekler ve ağaçlar yetiştirmişsiniz. Bugün biriniz kral olacak." demiş kral. Sonra arkada elinde boş saksısıyla Keloğlan'ı fark etmiş. Hemen muhafızlarına onu öne getirmelerini emretmiş. Keloğlan çok korkmuş. "Sanırım beceriksizliğimden dolayı beni cezalandıracak." diye düşünmüş. Keloğlan öne geldiğinde kral ona adını sormuş. "Adım Keloğlan." demiş. Diğer gençler gülüşüp onunla alay etmeye başlamışlar. Kral, onları susturmuş; Keloğlan'a ve elindeki saksıya dikkatle bakıp kalabalığa doğru dönmüş. "Yeni kralınızı selamlayın. Adı Keloğlan!," demiş.

Keloğlan inanamamış, çünkü tohumunu yeşertememiş bile, nasıl kral olurmuş?... Kral devam etmiş: "Bir yıl önce burada herkese bir tohum verdim. Siz ekip sulayıp bir yıl sonra bana getirecektiniz ama hepinize kaynamış tohum vermiştim. Asla büyüemeyecek bir tohum... Keloğlan'ın dışındakiler tohumun büyümediğini fark edince onu başka bir tohumla değiştirdi. Sadece Keloğlan, içinde benim verdiğim tohum olan boş saksıyı getirme dürüstlüğünü gösterdi. Nasıl bir ayna her şeyi olduğu gibi gösterirse aynı şeyi Keloğlan da yaptı. Beklentisi gerçekleşmeyince umutsuzluğa kapılsa da dürüstlüğünden vazgeçmedi. Onun için yeni kralınız o olacak. Bir kralda olması gereken ilk özellik dürüstlüktür." demiş.